

[Statsministeren]

at styrke erhvervslivets konkurrenceevne, så der kan blive skabt grundlag for nye, naturlige, brugelige arbejdspladser for de unge.

Vi søger at løse de øjeblikkelige problemer, og det er tunge problemer, det er svære problemer, og jeg mener, at vi samtidig søger at give de unge et nyt og positivt perspektiv.

Forhandling

Ebba Strange (SF):

Jeg takker for statsministerens besvarelse. Jeg er da enig i, at de unges vilkår og de unges problemer er nært knyttede til de vilkår og de problemer, samfundet i øvrigt har, og at tingene skal ses i sammenhæng. Alligevel synes jeg, at det er rigtigt og vigtigt, og det synes statsministeren altså også, at vi tager de unges problemer ud og drøfter dem for sig.

Nogle af de ting, statsministeren nævnte i sin besvarelse, skal jeg kommentere undervejs, andre vil jeg vende tilbage til senere.

Der foreligger for os et par rapporter fra det ungdomsudvalg, den forrige regering nedsatte. Den ene beskriver de unges situation i uddannelsen, i arbejdet, i familien, i boligen, i fritiden, og den bekræfter, hvad vi har læst i mange tidligere rapporter, nemlig at de unge som gruppe er særlig udsatte, men at der også inden for denne gruppe findes store klassebestemte uligheder. Hvor statsministeren talte meget generelt om de unge, vil jeg godt starte med at sige lidt om de særlig udsatte grupper.

Det er helt klart de unge uden erhvervsuddannelse, der er særlig truede af arbejdsløshed. Af dem er det især kvinderne, og af kvinderne er det i særlig grad dem, der bliver tidligt mødre. Jeg er glad for, at arbejdsministeren er til stede, for arbejdsministeren har jo været forkvinde for Dansk Kvindesamfund, og jeg ved, at kvindernes vilkår ligger hende meget på sinde. Derfor er jeg interesseret i at få at vide, om arbejdsministeren har gjort sig overvejelser om, hvad man kan gøre for denne særlig udsatte gruppe, fordi jeg tror, at arbejdsministeren ved, hvad uddannelse og arbejde betyder for kvinders selvstændighed og for kvinders opfattelse af deres eget værd.

Netop de unge kvinder, jeg har nævnt, har meget dårlige fremtidsudsigter, og det er oven i købet dem, der vil blive ramt af, at

regeringen nu foreslår, at folk kun skal have forbigående hjælp i 9 måneder og derefter sættes på varig hjælp. Så er man sikker på at have placere dem i en social taberrolle.

Alt hvad vi har af rapporter viser, at der er nær sammenhæng mellem langtidslidighed og mangel på uddannelse, og det er vel også det, der ligger bag regeringens tanker om, at det, man nu skal prøve at sikre, er en uddannelsesgaranti. Jeg vil selvfølgelig afvente undervisningsministerens redegørelse om disse ting. Umiddelbart tror jeg ikke på den – det vil jeg godt have sagt med det samme – med at sætte et par stole ekstra ind i alle klasseværelser. Det vil skabe nogle kolossale problemer for uddannelserne, rent bortset fra at det er klasseværelserne og EFG-skolerne slet ikke indrettet til. Jeg tror ikke, at det kan løses på den måde, det vil jeg godt sige nu.

Det er givet, at EFG-uddannelserne er et af vore helt store problemer. Det er samtidig den uddannelse, hvor det er lykkedes at sluse nogle kvinder ind i utraditionelle fag. Det er faktisk det eneste sted. Det drejer sig kun om få, men det er dog en tendens, som det er værd at støtte, nemlig at kvinder går ind i utraditionelle job. Den seneste opgørelse, vi har fået fra arbejdsdirektoratet, viser, at der i slutningen af september manglede over 9.000 praktikpladser og derudover over 4.000 lærepladser til unge.

Nu siger statsministeren, at det får vi en redegørelse om i januar. Jeg synes, det er for længe at vente til januar; derfor vil jeg godt spørge, om regeringen har nogle planer ud over det dér med, at nu skal det gøres lidt lettere at skaffe praktikpladser for at løse det her problem. Jeg er enig med statsministeren i, at det især er de små virksomheder, der tager praktikanterne, og det får mig til at drage en anden slutning end den, statsministeren har draget, nemlig at så burde den kvotaordning, SF tidligere har gjort sig til talsmand for, være helt oplagt, fordi den måske kunne tvinge nogle af de store virksomheder til at tage praktikanter, de er nemlig meget tilbageholdende med det. Det synes jeg man skulle ofre nogen opmærksomhed. Praktikpladsproblemet er et EFG-problem.

Jeg har ét problem til, som jeg godt vil nævne, og det er planerne om et 9. hovederhvervsområde. Statsministeren talte om de unge, der ikke havde lyst til at gå i gang med